

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

4 martie 2010*

În cauzele conexate T-407/06 și T-408/06,

Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd, cu sediul în Yongjia (China),

reclamantă în cauza T-407/06,

Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, cu sediul în Wenzhou (China),

reclamantă în cauza T-408/06,

reprezentate de domnia I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, și K. Beal, barrister,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de domnii H. van Vliet și T. Scharf, în calitate de agenți,

de

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată inițial de P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn și S. Verhulst și ulterior de P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați,

și de

BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, cu sediul în Monte Urano (Italia), și alte șaisprezece interveniente ale căror denumiri figurează în anexă, reprezentate de G. Celona, P. Tabellini și C. Cavaliere, avocați,

interveniente,

având ca obiect cererile de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3), în măsura în care le privește pe reclamante,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, domnul S. Papasavvas (raportor) și domnul A. Dittrich, judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 februarie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

- 1 Articolul 1 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază”), prevede:

„(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

(2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.”

- 2 Conform articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul de bază, „[v]aloarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare”.

- 3 În ceea ce privește condițiile de atribuire a statutului de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață, articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază prevede:

„În cazul anchetelor antidumping privind importurile din [...] Republica Populară Chineză [...], valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei [...], că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).”

- 4 Articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede:

„(6) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, taxa antidumping aplicată importurilor care provin de la exportatori sau de la producători care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar nu au fost incluși în anchetă nu trebuie să depășească marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul [...] Trebuie aplicate taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17.”

- 5 În ceea ce privește tehnica de utilizare a eșantionării, articolul 17 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază prevede:

„(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipu[rilor] de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative

statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul alegerii sau la cel mai mare volum [reprezentativ] de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

[...]

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este ales inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util”

- 6 În ceea ce privește stabilirea existenței unui prejudiciu, articolul 3 alineatele (1), (2) și (6) din regulamentul de bază prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrie comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrie comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrie comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă: (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

[...]

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.”

7 Articolul 9 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază prevede că „[v]aloarea taxei antidumping nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei comunitare”.

8 Articolul 18 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază prevede:

„(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în concluziile făcute publice.”

9 Articolul 20 alineatele (1), (2), (4) și (5) din regulamentul de bază prevede:

„(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

[...]

(4) Informarea finală trebuie făcută în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, ea trebuie transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înainte deciziei definitive sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri de decizie definitivă, în conformitate cu articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerațiile, comunicarea trebuie făcută cât mai repede posibil. Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile.”

- 10 Conform punctului 6.9 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (GATT) (JO L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Codul antidumping din 1994”), cuprins în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5):

„Înainte de a stabili o determinare finală, autoritățile trebuie să informeze toate părțile interesate asupra faptelor esențiale examinate care constituie fundamentarea deciziei de a aplica sau nu măsuri definitive. Această divulgare trebuie să aibă loc suficient de devreme pentru ca părțile interesate să își poată apăra interesele.”

Istoricul cauzei și regulamentul atacat

- 11 Reclamantele, Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd și Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, sunt societăți producătoare și exportatoare de încălțăminte cu sediul în China.
- 12 Importurile de încălțăminte din China care se încadrau în anumite categorii din Nomenclatura combinată făceau obiectul unui regim de contingente cantitative care a expirat la 1 ianuarie 2005.

- 13 Ca urmare a unei plângeri depuse la 30 mai 2005 de Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), Comisia Comunităților Europene a inițiat o procedură antidumping cu privire la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam. Avizul de inițiere a procedurii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 7 iulie 2005 (JO C 166, p. 14, denumit în continuare „avizul de inițiere”).
- 14 Având în vedere numărul important de părți interesate, la punctul 5.1 litera (a) din avizul de inițiere s-a arătat că se va recurge la tehnica eșantionării, conform articolului 17 din regulamentul de bază.
- 15 Reclamantele au contactat Comisia, transmițându-i, la 25 iulie 2005, informațiile prevăzute la punctul 5.1 litera (e) din avizul de inițiere pentru a li se atribui statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP”) sau, în caz contrar, pentru a beneficia de un tratament individual (denumit în continuare „TI”). Prin scrisoarea transmisă pe cale electronică la 13 ianuarie 2006, consilierul reclamantelor a adresat Comisiei o întrebare referitoare la procedura pe care aceasta intenționa să o urmeze cu privire la cererile privind SEP/TI, formulate de exportatori care nu fac parte din eșantion și ale căror cereri nu fuseseră analizate individual. Prin scrisoarea transmisă pe cale electronică la 17 ianuarie 2006, Comisia a răspuns că refuza să se pronunțe cu privire la acest subiect, ancheta fiind în desfășurare.
- 16 La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 de instituire a unei taxe antidumping provizorii pentru importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 98, p. 3, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- 17 Conform considerentului (9) al regulamentului provizoriu, ancheta cu privire la dumping și la prejudiciu a analizat perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Analiza elementelor utile pentru aprecierea prejudiciului a cuprins perioada dintre 1 ianuarie 2001 și 31 martie 2005 (denumită în continuare „perioada examinată”).

- 18 Având în vedere necesitatea stabilirii unei valori normale pentru produsele producătorilor-exportatori din China și din Vietnam cărora nu le poate fi acordat SEP, a fost efectuată o vizită de verificare cu scopul de a stabili valoarea normală pe baza datelor privind o țară analogă, în cazul de față Republica Federativă a Braziliei, la sediile a trei societăți braziliene [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].
- 19 În ceea ce privește produsul în cauză, din considerentele (10), (11), (40) și (41) ale regulamentului provizoriu rezultă că acesta cuprinde în esență sandalele, cizmele, încălțăminte urbană și încălțăminte de stradă, toate fabricate cu fețe din piele sau din piele reconstituită. De asemenea, din considerentele (12)-(31) ale regulamentului provizoriu rezultă că, din definiția produsului în cauză, Comisia a exclus încălțăminte sport de înaltă tehnologie (Special Technology Athletic Footwear, denumită în continuare „STAF”) și că a inclus în cadrul acesteia încălțăminte pentru copii.
- 20 În cadrul stabilirii dumpingului, Comisia a recurs la tehnica eșantionării. Conform considerentului (55) al regulamentului provizoriu, printre producătorii-exportatori din China care și-au manifestat dorința de a fi incluși în eșantion, 154 au exportat în Comunitate în cursul perioadei de anchetă. Conform aceluiași considerent, inițial, s-a considerat că aceste societăți au cooperat și au fost avute în vedere la constituirea eșantionului.
- 21 Din considerentul (57) al regulamentului provizoriu rezultă că, în final, Comisia a reținut un eșantion compus din 13 producători-exportatori din China, reprezentând mai mult de 20 % din volumul exporturilor din China către Comunitate. Conform considerentului (59) al aceluiași regulament, criteriile avute în vedere în scopul efectuării selecției în cauză erau, în primul rând, importanța producătorului-exportator din perspectiva vânzărilor la export către Comunitate și, în al doilea rând, importanța acestuia din perspectiva vânzărilor pe piața internă. În ceea ce privește al doilea criteriu, Comisia a arătat, în considerentul (60) al regulamentului provizoriu, că datele privind vânzările pe piața internă măreau reprezentativitatea eșantionului, furnizând informații cu privire la prețurile și la costurile aferente producției și vânzării

produsului vizat pe piețele interne. Conform considerentului (61) al regulamentului provizoriu, societățile din China incluse în eșantion reprezentau 25 % din volumul exporturilor către Comunitate și 42 % din vânzările pe piața internă chineză efectuate de producătorii care au cooperat la anchetă. Conform aceluiași considerent, excluderea STAF nu a avut o consecință marcantă asupra reprezentativității eșantioanelor.

- 22 Conform considerentului (62) al regulamentului provizoriu, producătorii-exportatori care nu au fost incluși în eșantion au fost informați că, în ceea ce îi privește, orice taxă antidumping va fi calculată potrivit dispozițiilor articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. În ceea ce privește cererile depuse de acești producători-exportatori pentru calculul unei marje individuale de dumping în temeiul articolului 9 alineatul (6) și al articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia a apreciat, în considerentul (64) al regulamentului provizoriu, că examinarea individuală a acestora i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util. În aceste condiții, marja de dumping a acestor producători a fost determinată prin stabilirea mediei ponderate a marjelor de dumping ale societăților incluse în eșantion [considerentele (135) și (143) ale regulamentului provizoriu].
- 23 Prin scrisoarea din 7 aprilie 2006, Comisia a transmis reclamantelor, conform articolului 14 alineatul (2) și articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, o copie a regulamentului provizoriu și, respectiv, un document cuprinzând informații privind detaliile referitoare la faptele și la motivele principale pe baza cărora s-au impus taxele antidumping provizorii (denumit în continuare „documentul de informare intermediară”). Comisia a invitat reclamantele să îi transmită eventualele lor comentarii cu privire la aceste documente până la 8 mai 2006.
- 24 Prin telefaxul din 7 iulie 2006, Comisia a transmis reclamantelor, conform articolului 20 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază, un document de informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale care au stat la baza propunerii de impunere a taxelor antidumping definitive.

25 În titlul H din acest document, Comisia a expus considerațiile sale cu privire la măsurile antidumping definitive care urmau a fi propuse Consiliului Uniunii Europene. În ceea ce privește tipul de măsuri, Comisia a arătat, în primul rând, că angajamentele din partea producătorilor de a nu vinde sub nivelul de preț care ar fi eliminat prejudiciul important pe care îl înregistra industria comunitară nu constituiau măsuri adecvate și, în al doilea rând, că era necesară aplicarea unui sistem de taxe diferite (punctele 278-291 din documentul de informare finală).

26 În ceea ce privește sistemul de taxe diferite, Comisia a arătat că volumul importurilor a avut un efect prejudiciabil important asupra industriei comunitare începând cu 1 ianuarie 2005, data expirării regimului de contingente (a se vedea punctul 12 de mai sus). Astfel, în primele trei luni ale anului 2005, incluse în perioada de anchetă (a se vedea punctul 17 de mai sus), industria comunitară a cunoscut, proporțional, declinul cel mai evident în cursul perioadei examinate în ceea ce privește mai mulți indicatori economici, precum rentabilitatea, prețurile de vânzare, prețurile de pe piață, vânzările, ocuparea forței de muncă și producția. În aceste condiții, Comisia, în cadrul stabilirii existenței unui prejudiciu, a acordat o atenție deosebită elementului cantitativ al practicilor de dumping care produc prejudicii. Astfel, aceasta a apreciat că doar importurile care depășesc un anumit volum generau un prejudiciu și că, prin urmare, o intervenție sub forma taxelor *ad valorem* nu era necesară pentru restabilirea condițiilor de concurență loială. Astfel, taxele antidumping urmau a fi aplicate doar cantităților de produse importate peste un anumit volum anual. În speță, un astfel de sistem de taxe diferite ar fi adecvat pentru eliminarea prejudiciului în măsura în care ar ține seama de efectele regimului de contingente și ar echilibra interesele părților interesate. Prin urmare, taxele antidumping propuse trebuiau să se aplice importurilor efectuate peste pragul de 140 de milioane de perechi de încălțăminte originare din China. Acest volum reflecta aprecierea Comisiei cu privire la importurile originare din China în 2005, ținând seama de cantitățile importate în 2004 (punctele 285-287 și 291 din documentul de informare finală).

27 Astfel, Comisia a propus impunerea unei taxe antidumping definitive, egală cu marja de eliminare a prejudiciului, pentru importurile efectuate peste pragul de 140 de

milioane de perechi de încălțăminte originare din China. Această marjă era stabilită la nivelul de subcotare a prețurilor de referință, și anume 23 % (punctul 293 din documentul de informare finală).

28 Comisia a invitat reclamantele să îi transmită comentariile lor cu privire la documentul de informare finală până la 17 iulie 2006.

29 Prin scrisoarea din 28 iulie 2006, Comisia a transmis reclamantelor un document adițional de informare finală. Astfel cum reiese din primele sale două alineate, documentul respectiv avea drept obiect informarea părților interesate cu privire la o schimbare a configurării taxelor antidumping definitive care urmau a fi propuse. Direcția Generală (DG) Comerț a Comisiei ar fi examinat observațiile formulate de anumite părți interesate cu privire la sistemul taxelor diferite, avut inițial în vedere (a se vedea punctele 25-27 de mai sus). Prin intermediul acestui document, Comisia a abandonat ideea unui astfel de sistem. În cadrul noii sale abordări, Comisia a subliniat că majorarea cu adevărat prejudiciabilă a importurilor avusese loc în anul 2004, și aceasta până la sfârșitul perioadei de anchetă, și că 2005 fusese primul an în care importurile de încălțăminte originare din China nu erau supuse unui regim de contingente. În plus, Comisia a stabilit un volum de importuri neprejudiciabil întemeindu-se pe importurile originare din China și din Vietnam din 2003, și anume 109 milioane de perechi de încălțăminte. Conform acestei noi abordări, impactul economic al acestui volum trebuia luat în calcul pentru stabilirea nivelului de eliminare a prejudiciului. Astfel, pe de o parte, nivelul de eliminare a prejudiciului a fost coborât pentru a se ține seama de volumul importurilor care nu aduc prejudicii și, pe de altă parte, taxele definitive au fost aplicate începând cu prima pereche importată. Conform acestei metode, care prevede patru etape prezentate în acest document, Comisia a stabilit, pentru importurile originare din China, pe baza regulii „taxei mai mici”, impunerea unei taxe antidumping definitive egale cu nivelul necesar pentru eliminarea prejudiciului, în acest caz 16,5 %.

30 În scopul formalizării acestei noi propuneri, Comisia a anexat la scrisoarea din 28 iulie 2006 punctele care trebuiau să figureze în noul titlu H din documentul de informare

finală și să le înlocuiască pe cele care figurau în titlul corespunzător din acesta din urmă (a se vedea punctul 25 de mai sus). La punctele 278 și 279 care trebuiau să figureze în noul titlu H din documentul de informare finală, Comisia a arătat că doar importurile care depășesc un anumit volum înainte de expirarea regimului de contingente puteau cauza un prejudiciu important, astfel încât, în cadrul stabilirii nivelului de eliminare a prejudiciului pe baza rezultatelor perioadei de anchetă, trebuie luat în considerare că anumite cantități importate nu cauzaseră niciun prejudiciu. Prin urmare, cantitățile care nu cauzau un prejudiciu important trebuiau luate în considerare pentru stabilirea nivelului de eliminare a prejudiciului. La punctul 280 din același document, Comisia a prezentat metoda care fusese pusă în aplicare.

- 31 Comisia a invitat reclamantele să îi transmită comentariile lor cu privire la documentul adițional de informare finală până la 2 august 2006. Reclamantele au transmis observațiile lor la această dată.
- 32 La 5 octombrie 2006, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3, denumit în continuare „regulamentul atacat”). În temeiul regulamentulului atacat, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele sau din piele reconstituită, excluzând încălțăminte sport, STAF, papucii de casă și altă încălțăminte de interior și încălțăminte cu cochilie de protecție originare din China, înregistrate sub mai multe coduri din Nomenclatura combinată (articolul 1 din regulamentul atacat). Procentul taxei antidumping definitive care se aplică la prețul net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, a fost stabilit, pentru încălțăminte produsă de reclamante, la 16,5 %. Conform articolului 3 din regulamentul atacat, acesta era aplicabil pe o perioadă de 2 ani.
- 33 În ceea ce privește problemele legate de cererile formulate de mai multe societăți pentru acordarea SEP, în legătură cu care Comisia nu s-a pronunțat, acestea au fost analizate de Consiliu în considerentele (60)-(65) ale regulamentulului atacat.

34 Conform acestor considerente, faptul că nu s-a răspuns de către Comisie la fiecare dintre cererile formulate în acest sens nu constituie o încălcare a regulamentului de bază. Dimpotrivă, acest fapt ar fi conform articolului 17 din regulament. Metoda de eșantionare prevăzută de acest articol se aplică și în cazul în care un număr ridicat de societăți interesate solicită să li se acorde fie SEP, fie un TI. În speță, numărul deosebit de ridicat al cererilor formulate de societățile interesate nu ar fi lăsat administrației o altă alternativă decât aceea de a examina doar cererile formulate de societățile din eșantion în scopul concilierii elementelor imperative care decurg dintr-o analiză a dosarului cât mai individualizată posibil cu respectarea termenelor obligatorii. Acest fapt ar fi implicat aplicarea în cazul tuturor societăților neincluse în eșantion a marjei medii ponderate calculate pentru întreprinderile din eșantion. Ar rezulta astfel că cererile formulate în cursul procedurii administrative, conform cărora calculul dumpingului nu ar fi reprezentativ, ar trebui de asemenea respinse.

35 Aceste considerații se aplică și în cazul cererilor de acordare a unui TI.

36 În ceea ce privește nivelul taxelor, necesar pentru eliminarea prejudiciului cauzat de importurile din China, Consiliul a arătat în considerentele (296)-(301) ale regulamentului atacat, prin care a reluat punctele 275-280 din noul titlu H din documentul de informare finală și pe care le-a anexat la documentul adițional de informare finală (a se vedea punctul 30 de mai sus), că trebuia să se țină seama de particularitățile procedurii de față și în special de existența regimului de contingente până la 1 ianuarie 2005. Întrucât regimul de contingente a împiedicat producerea unui prejudiciu important adus industriei comunitare, de vreme ce majorarea importurilor după expirarea acestui regim ar fi avut un efect prejudiciabil deosebit de sensibil, Consiliul a considerat că doar importurile care depășeau un anumit volum înainte de anularea regimului de contingente puteau cauza un prejudiciu important. Prin urmare, pragul de prejudiciu, determinat pe baza rezultatelor din perioada de anchetă, ar trebui să țină seama de faptul că anumite volume ale importurilor nu cauzaseră un prejudiciu important. Această operațiune, care a fost întemeiată pe valoarea volumelor importate în 2003, a condus, pentru importurile din China, la un prag de prejudiciu de 16,5 % în locul celui de 23 %, care ar fi fost aplicat, astfel cum se arată în considerentul (295) al regulamentului atacat, în cazul în care Consiliul nu ar fi ținut seama de particularitățile prezentei cauze.

Procedura și concluziile părților

- 37 Prin cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 21 decembrie 2006, reclamantele au introdus prezentele acțiuni.
- 38 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 2 aprilie 2007, Comisia a formulat o cerere de intervenție în prezentele cauze în susținerea concluziilor Consiliului. Prin scrisorile din 4 octombrie 2007, Comisia a informat Tribunalul că renunță la depunerea unui memoriu în intervenție, dar că va lua parte la ședințe.
- 39 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 5 aprilie 2007, CEC a formulat cereri de intervenție în prezentele cauze în susținerea concluziilor Consiliului.
- 40 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 13 aprilie 2007, Provincia di Ascoli Piceno (Italia), Comune di Monte Urano (Italia), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas și alte șaisprezece societăți italiene producătoare de încălțăminte ale căror denumiri figurează în anexă au solicitat să intervină în prezentele cauze în susținerea concluziilor Consiliului.
- 41 Prin Ordonanța din 4 septembrie 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Comisie, de CEC, precum și de BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. și de celelalte șaisprezece societăți italiene producătoare de încălțăminte (denumite în continuare „producătorii italieni”). În schimb, cererile formulate de Provincia di Ascoli Piceno și de Comune di Monte Urano au fost respinse.

- 42 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a opta, căreia i-au fost atribuite, în consecință, prezentele cauze.
- 43 Prin cererile introductive depuse la grefa Curții la 4 octombrie 2007, Provincia di Ascoli Piceno și Comune di Monte Urano au introdus, în temeiul articolului 57 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, un recurs prin care au solicitat anularea Ordonanței din 4 septembrie 2007, în măsura în care Tribunalul le respinge prin aceasta cererile de intervenție. Prin două ordonanțe din 25 ianuarie 2008, Provincia di Ascoli Piceno și Comune di Monte Urano/Consiliul [C-463/07 P(I) și C-462/07 P(I), nepublicate în Repertoriu], președintele Curții a respins aceste recursuri.
- 44 CEC și producătorii italieni au depus memoriile în intervenție la 15 și, respectiv, la 18 octombrie 2007.
- 45 Prin Ordonanța din 8 ianuarie 2009, președintele Camerei a opta a Tribunalului a decis, după ascultarea părților, conexarea cauzelor T-407/06 și T-408/06 pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțării hotărârii, conform articolului 50 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 46 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale.
- 47 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 11 februarie 2009.

48 Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește;

- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată;

- obligarea intervenientelor la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

49 Consiliul solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunilor ca inadmisibile sau ca neîntemeiate;

- obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

50 Comisia solicită Tribunalului respingerea acțiunilor.

51 CEC și producătorii italieni solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunilor;

- obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

52 În susținerea acțiunilor formulate, reclamantele invocă șapte motive întemeiate respectiv pe:

- încălcarea articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază și a principiului egalității de tratament;

- încălcarea articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază;

- încălcarea principiului protecției încrederii legitime;

- încălcarea dreptului la apărare, încălcarea obligației de motivare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă;

- un calcul eronat al marjei lor de dumping;

- încălcarea articolului 20 din regulamentul de bază, încălcarea dreptului la apărare și nemotivarea prejudiciului suferit de industria comunitară;

- o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește prejudiciul cauzat industriei comunitare.

⁵³ Prin intermediul primelor trei motive, precum și prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele invocă săvârșirea, de către Comisie a unor diferite erori de drept, în măsura în care le-a refuzat acordarea SEP sau TI, fără a le examina măcar cererile privind SEP/TI.

⁵⁴ În continuare, toate aceste motive vor fi examinate împreună.

Cu privire la primele trei motive, precum și la al cincilea motiv, întemeiate pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, pe încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului protecției încrederii legitime, precum și pe un calcul eronat al marjei de dumping a reclamanților

Argumentele părților

- 55 Reclamantele susțin că dispozițiile articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază nu permit invocarea articolului 17 din acest regulament pentru a refuza unui exportator dreptul de a își depune cererea privind SEP și de a-i fi examinată de Comisie.
- 56 Această teză ar rezulta în primul rând din interpretarea literală a articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Astfel, conform formulării acestuia, o cerere privind SEP ar trebui introdusă de și examinată cu privire la fiecare producător în mod individual, iar instituțiile comunitare ar fi obligate să răspundă, pe baza dovezilor prezentate de solicitant, la întrebarea dacă acesta îndeplinește criteriile pertinente, fără ca articolul 17 din regulamentul de bază să introducă o excepție în acest sens. Astfel, Consiliul nu ar avea puterea de a stabili marja de dumping și nici de a răspunde întrebărilor referitoare la prejudiciu fără a se fi pronunțat asupra cererilor privind SEP.
- 57 Această abordare ar fi confirmată de considerații legate de istoricul legislativ al articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază și de obiectivul acestei dispoziții, care ar consta în analizarea individuală a comportamentului și a condițiilor de activitate ale diferitelor întreprinderi din perspectiva reformelor economice realizate în China. „Formularul de solicitare a SEP/TI” ar confirma obligația Comisiei de a examina o astfel de cerere fără a prevedea o excepție în acest sens.
- 58 Poziția Consiliului ar fi, în plus, contrară jurisprudenței care a afirmat deja, în primul rând, că SEP nu poate fi acordată decât exportatorilor care au depus o cerere

și îndeplinesc condițiile pertinente și, în al doilea rând, că rezultatul analizei acestei cereri nu ar putea fi aplicat într-o manieră mai generală. Jurisprudența a afirmat, pe de altă parte, că procedura de acordare a SEP este diferită de cea referitoare la adoptarea taxelor antidumping definitive și că instituțiile sunt obligate să efectueze o analiză individuală a fiecărei cereri de acordare a statutului respectiv. Însă, în speță, reclamantele nu aveau nici măcar posibilitatea de a contesta aprecierea instituțiilor cu privire la stabilirea îndeplinirii condițiilor pentru acordarea SEP.

- 59 În favoarea analizei reclamantelor ar pleda și practica administrativă a instituțiilor, conform căreia acestea nu s-ar fi abținut niciodată de la analizarea unei cereri privind SEP, nici chiar în cazul în care numărul solicitanților era semnificativ și în pofida recurgerii la tehnica eșantionării.
- 60 De asemenea, principiul egalității de tratament ar impune instituțiilor să examineze toate cererile privind SEP, iar nu doar pe cele ale societăților care fac parte din eșantion. Or, nu a putut fi prezentat niciun motiv obiectiv care să justifice această „discriminare”, iar articolul 17 din regulamentul de bază nu ar putea fi aplicat astfel încât să permită o astfel de inegalitate de tratament în rândul operatorilor vizați. Dimpotrivă, jurisprudența a exclus posibilitatea de a recurge la eșantionare pentru soluționarea cererilor privind SEP/TI. În plus, contrar susținerilor Consiliului, constituirea unui eșantion fără a avea idee de procentul operatorilor din China care au dreptul la acordarea SEP ar compromite reprezentativitatea acestuia.
- 61 Astfel, în cazul recurgerii la eșantionare, instituțiile ar trebui să aplice societăților neincluse în eșantion, însă în privința cărora a fost admisă o cerere privind SEP/TI, marja medie ponderată de dumping stabilită pentru societățile din eșantion care beneficiază de SEP sau, după caz, de un TI. Această operațiune, care nu ar implica o calculare a unei marje de dumping individuale pentru fiecare exportator care nu a fost inclus în eșantion, dar care beneficiază de SEP, nu ar da naștere niciunei obligații administrative pe care Consiliul să nu o poată suporta.

- 62 În schimb, metoda aplicată de instituții ar avea ca efect tratarea tuturor operatorilor care nu au fost incluși în eșantion în aceeași manieră, fără a se face o distincție între cei care au dreptul la acordarea SEP și cei care nu au dreptul.
- 63 Aceste argumente și concluzii s-ar impune și cu privire la cererile de obținere a unui TI conform articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază. Astfel, reclamantele ar fi depus o cerere privind TI pentru cazul în care cererea privind SEP ar fi fost respinsă. Această dispoziție ar prevedea criterii specifice în considerarea cărora trebuie evaluate cererile de către Comisie. Însă, aceasta din urmă nu ar examina decât cererile privind TI ale exportatorilor din eșantion fără să îi fi informat pe solicitanți în prealabil.
- 64 Reclamantele apreciază că interpretarea literală și teleologică a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, a principiului egalității de tratament și a practicii administrative anterioare pledează în favoarea concluziilor lor.
- 65 În ipoteza în care Tribunalul ar respinge primele două motive, reclamantele susțin că, prin faptul că nu le-au examinat cererile privind SEP/TI, instituțiile au încălcat principiul protecției încrederii legitime. Astfel, avizul de inițiere le-ar fi invitat pe reclamante, precum și pe toți exportatorii interesați, să depună cereri privind SEP/TI într-un termen exact și ar fi indicat că stabilirea valorii normale s-ar face, pentru producătorii a căror cerere este acceptată, conform articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. Prin urmare, în opinia reclamantelor, Comisia nu își putea modifica retroactiv poziția și nu putea refuza examinarea cererilor depuse în mod corespunzător. În plus, Comisia a prevăzut, în avizul de inițiere, aplicarea unor dispoziții și proceduri distincte pentru efectuarea eșantionării și pentru examinarea cererilor privind SEP/TI. „Formularul de solicitare a SEP/TI” ar indica fără ambiguitate că fiecare cerere va fi examinată.
- 66 Prin urmare, în opinia reclamantelor, instituțiile trebuie să notifice exportatorilor interesați schimbarea procedurilor care erau urmate de mult timp. În absența unei

astfel de notificări, reclamantele s-ar putea aștepta în mod legitim la examinarea cererilor privind SEP/TI de către Comisie și la urmarea de către Consiliu a procedurii descrise la punctul 61 de mai sus. În aceste condiții, reclamantele ar fi fost private de posibilitatea de a-și expune teza cu privire la temeinicia cererilor acestora pe parcursul procedurii administrative, dar și de posibilitatea de a contesta aprecierea instituțiilor în acest sens în fața instanței comunitare. Unele considerații privind facilitățile administrative nu pot contesta aprecierea reclamantelor.

67 În final, reclamantele apreciază că, prin aplicarea articolului 17 din regulamentul de bază în locul articolului 2 alineatul (7) și al articolului 9 alineatul (5) din acest regulament, Consiliul a renunțat la practica sa anterioară și a efectuat un calcul eronat al marjei de dumping. Conform acestei practici, marja medie ponderată a operatorilor care fac parte din eșantion și care au obținut SEP sau care beneficiază de un TI era aplicată operatorilor care nu erau incluși în eșantion și care au obținut același statut sau care beneficiază de acel tratament. În temeiul acestei metode, reclamantele ar fi trebuit să beneficieze de marja de dumping a Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (denumită în continuare „Golden Step”), o societate inclusă în eșantion și căreia i-a fost acordat SEP. Or, în speță, reclamantelor li s-ar fi aplicat o marjă de dumping de 28,9 %, corespunzătoare mediei ponderate a marjelor de dumping aplicate societăților din eșantion ale căror cereri privind SEP/TI au fost respinse, adică fără a se ține seama de marja de 9,7 % calculată pentru Golden Step. Prin urmare, chiar presupunând că în mod corect Consiliul a dorit să aplice în cazul tuturor societăților neincluse în eșantion marja medie ponderată a societăților din eșantion, acesta nu a procedat astfel în cazul de față.

68 Consiliul amintește de la bun început că acest control exercitat de instanța comunitară cu privire la aprecierile instituțiilor comunitare în materie de măsuri de protecție comercială împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping trebuie să fie limitat la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere.

69 În continuare, Consiliul arată că acordarea SEP sau a unui TI nu constituie un scop în sine, ci o etapă a calculării marjei de dumping. Prin urmare, instituțiile nu ar fi recurs

la eșantionare pentru a se pronunța cu privire la cererile privind SEP/TI, ci pentru a determina marja de dumping a exportatorilor, abordare permisă de articolul 17 din regulamentul de bază. Astfel, afirmația că regulamentul de bază nu ar cuprinde o dispoziție care să autorizeze aplicarea în cazul exportatorilor din eșantion a unui tratament diferit de cel aplicat celor neincluși în eșantion ar trebui respinsă.

70 În ceea ce privește procedura urmată, Consiliul arată că, în cazul în care instituțiile recurg la o eșantionare a exportatorilor din țările care nu au o economie de piață, acestea desfășoară o anchetă cu privire la situația individuală a fiecărui exportator din eșantion și, după caz, analizează cererea pe care acesta a depus-o. În ceea ce îi privește pe exportatorii neincluși în eșantion, instituțiile le-ar aplica marja medie ponderată de dumping stabilită pentru părțile care constituie eșantionul (în cazul de față 28,9 %). Acești din urmă operatori ar putea totuși prezenta informațiile necesare pentru a li se calcula o marjă de dumping individuală în condițiile prevăzute la articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Or, această ultimă dispoziție ar lăsa instituțiilor o largă putere de apreciere în acest sens, întrucât nu ar avea obligația să examineze aceste cereri în cazurile în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de important încât analizele individuale ar complica în mod inutil misiunea acestora și le-ar împiedica să încheie ancheta în timp util. De aici ar rezulta că acordarea SEP unui exportator care nu este inclus în eșantion nu are niciun impact asupra situației acestui exportator în cazul în care Comisia decide să nu calculeze o marjă de dumping individuală în ceea ce îl privește, conform articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.

71 În speță, 141 de exportatori din China și 73 de exportatori din Vietnam neincluși în eșantion ar fi introdus cereri privind SEP/TI. Prin urmare, în mod întemeiat instituțiile, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, nu au examinat aceste cereri, de vreme ce o astfel de examinare, chiar sub forma unei analize documentare, ar fi determinat încheierea anchetei într-un termen imposibil din punct de vedere material. Acestea sunt condițiile în care Consiliul a aplicat, în ceea ce îi privește pe exportatorii neincluși în eșantion, marja medie ponderată de dumping a tuturor exportatorilor din eșantion.

- 72 În opinia Consiliului, jurisprudența invocată de reclamante nu se referă la modul în care instituțiile trebuie să procedeze la o eșantionare pentru a putea calcula marjele de dumping în cazul exporturilor originare dintr-o țară care nu are o economie de piață și nici nu se pronunță asupra aprecierii cererilor privind SEP ale societăților neincluse în eșantion. Prin urmare, aceasta nu ar susține în mod util poziția reclamantelor.
- 73 Pe de altă parte, faptul că instituțiile au examinat, în cadrul anchetelor anterioare care au implicat un număr mai mic de societăți, cereri privind SEP/TI depuse de operatori neincluși în eșantion ar fi lipsit de relevanță, având în vedere că, pe de o parte, procedura urmată în speță ar fi conformă articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază și că, pe de altă parte, marja de apreciere împărțită între instituții ar avea drept scop să permită adaptarea practicii acestora în funcție de elementele specifice ale fiecărui caz. Ar rezulta astfel că instituțiile nu au încălcat „principiul nediscriminării”. În plus, diferența de tratament între, pe de o parte, societățile din eșantion și, pe de altă parte, societățile neincluse în eșantion ar fi justificată obiectiv de numărul deosebit de ridicat de cereri, a căror analizare ar fi avut ca efect nefinalizarea anchetei în termenul stabilit.
- 74 În plus, aplicarea în ceea ce privește societățile neincluse în eșantion, dar ale căror cereri privind SEP/TI au fost admise, a marjei medii ponderate de dumping stabilite pentru societățile din eșantion care beneficiază de SEP sau, după caz, de un TI nu ar reprezenta decât o posibilitate oferită instituțiilor. Totuși, regulamentul de bază nu le-ar impune adoptarea acestei abordări. De altfel, reclamantele nu ar fi dovedit că aplicarea articolului 17 din regulamentul de bază a condus, în speță, la un rezultat vădit nepotrivit.
- 75 Consiliul apreciază că, prin identitate de motive, al doilea motiv trebuie respins, având în vedere că, pentru analizarea cererilor privind SEP, ar fi aplicabil același cadru procedural ca pentru cererile privind TI.

- 76 În ceea ce privește al treilea motiv, Consiliul amintește că invocarea utilă a principiu-lui protejării încrederii legitime presupune, în primul rând, că administrația a furni-zat persoanei interesate asigurări individuale exacte și necondiționate și, în al doilea rând, că aceste asigurări l-au determinat să nutrească speranțe întemeiate. Or, niciuna dintre aceste condiții nu ar fi îndeplinită în cazul de față.
- 77 Într-adevăr, Comisia nu ar fi dat niciodată reclamantelor asigurarea exactă și necondiționată că va evalua cererile acestora privind SEP/TI chiar în cazul în care nu ar fi incluse în eșantion. Avizul de inițiere a precizat la punctul 5.1 litera (b) că, în cazul în care Comisia proceda la eșantionarea producătorilor-exportatori, aceasta ar putea decide să nu calculeze marjele de dumping individuale pentru cei care nu erau incluși în eșantion dacă numărul lor era atât de mare încât o analiză individuală ar fi complicat inutil misiunea sa și ar fi împiedicat-o să încheie ancheta în timp util.
- 78 Orice operator diligent ar putea, prin urmare, să înțeleagă că, în afara cazului în care acesta era inclus în eșantion sau dacă numărul producătorilor-exportatori era mai mic decât cel prevăzut, Comisia nu ar stabili o marjă de dumping individuală, nu ar calcula valoarea normală a bazei de date din contabilitatea sa și, prin urmare, nu s-ar pronunța cu privire la cererea sa privind SEP/TI. Situația era aceeași în ceea ce privește „formularul de solicitare a SEP/TI”, de vreme ce, la momentul la care acest formular a fost transmis producătorilor, Comisia nu cunoștea numărul de cereri pe care le-ar primi și nici denumirea sau identitatea societăților incluse în eșantion. Prin urmare, acest formular nu putea fi interpretat în sensul unei asigurări exacte că vor fi analizate toate cererile privind SEP/TI.
- 79 În plus, reclamantele nu ar fi demonstrat că au suferit vreun prejudiciu ca urmare a faptului că încrederea lor legitimă ar fi fost eventual înșelată. În sfârșit, prin maniera în care au acționat, instituțiile nu s-ar fi îndepărtat de o practică anterioară și nici nu ar fi depășit limitele puterii lor de apreciere.

- 80 În ceea ce privește al cincilea motiv, Consiliul consideră că argumentele prezentate în cadrul acestui motiv au pornit de la premisa greșită că instituțiile ar fi recurs la eșantionare pentru a se pronunța asupra cererilor privind SEP/TI. În plus, Consiliul ar fi aplicat reclamantelor marja medie ponderată de dumping a tuturor societăților incluse în eșantion (inclusiv Golden Step).
- 81 CEC se raliază argumentelor Consiliului și subliniază că, pentru a calcula marjele de dumping, și nu pentru a se pronunța asupra cererilor privind SEP/TI, Comisia a recurs la tehnica eșantionării. Având în vedere numărul exportatorilor care au solicitat SEP sau un TI, condițiile pentru aplicarea acestei tehnici ar fi fost evident îndeplinite. Instituțiile nu erau obligate, prin urmare, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, să se pronunțe asupra cererilor privind SEP/TI depuse de exportatorii neincluși în eșantion, în cazul în care o astfel de analiză ar fi împiedicat încheierea anchetei în timp util. În plus, o astfel de obligație ar fi fost contrară obiectivului acestei dispoziții.
- 82 În ceea ce privește presupusa încălcare a principiului protecției încrederii legitime, CEC adaugă că operatorii economici nu își justificau încrederea legitimă în menținerea unei situații care poate fi modificată în cadrul unei puteri de apreciere a instituțiilor comunitare.

Aprecierea Tribunalului

- 83 În primul rând, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din modul de redactare a articolului 17 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază, recurgerea la eșantionare, tehnică ce permite să se facă față unui număr considerabil de reclamânți, de exportatori, de importatori, de tipuri de produse sau de tranzacții, constituie o limitare a anchetei. Această apreciere este confirmată de articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, conform căruia producătorii care nu fac parte din eșantion nu sunt incluși în anchetă.

- 84 Regulamentul de bază prevede însă că, atunci când se efectuează această limitare, instituțiile trebuie să îndeplinească două obligații. În primul rând, eșantionul constituit trebuie să fie reprezentativ în sensul articolului 17 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. Apoi, articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede că marja de dumping stabilită pentru producătorii care nu sunt incluși în eșantion nu trebuie să depășească marja medie ponderată de dumping stabilită pentru părțile care constituie eșantionul.
- 85 În al doilea rând, această ultimă dispoziție coroborată cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, la care face trimitere, dă posibilitatea fiecărui producător care nu este inclus în eșantion să solicite calcularea unei marje de dumping individuale, cu condiția să prezinte toate informațiile necesare în termenele prevăzute în acest scop și ca această operațiune să nu complice inutil misiunea Comisiei și nici să împiedice încheierea anchetei în timp util.
- 86 În al treilea rând, articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază prevede că valoarea normală se determină în conformitate cu alineatele (1)-(6) din aceeași dispoziție, dacă se stabilește, pe baza cererilor depuse de unul sau de mai mulți producători care fac obiectul anchetei, că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la litera (c) a acestui alineat.
- 87 Astfel, după cum susține Consiliul, producătorii care nu fac parte din eșantion pot solicita calcularea marjei de dumping individuale, care presupune admiterea unei cereri privind SEP/TI atunci când este vorba despre țările prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai în temeiul articolului 17 alineatul (3) din acest regulament. Totuși, această ultimă dispoziție conferă Comisiei competența de a aprecia dacă, având în vedere numărul de cereri privind SEP/TI, examinarea acestora i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.
- 88 Din considerațiile precedente rezultă, în primul rând, că, în cazul recurgerii la tehnica eșantionării, regulamentul de bază nu acordă operatorilor neincluși în eșantion un drept necondiționat de a beneficia de calcularea unei marje de dumping individuale.

Acceptarea unei asemenea cereri depinde astfel de decizia Comisiei referitoare la aplicarea articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.

- 89 Apoi, întrucât acordarea SEP sau a unui TI care nu servește, conform articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai pentru stabilirea metodei de calculare a valorii normale în vederea unei calculări a marjelor de dumping individuale, Comisia nu este obligată să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion în cazul în care aceasta a stabilit, în cadrul aplicării articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, că o calculare a unor astfel de marje i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util.
- 90 În sfârșit, în speță, nu se contestă că o calculare a marjelor de dumping individuale pentru toți operatorii neincluși în eșantion și care formulară cereri în acest sens ar complica inutil misiunea instituțiilor și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.
- 91 Prin urmare, trebuie respinsă argumentația reclamantelor conform căreia articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază impunea Comisiei să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion, inclusiv în cazul în care nu le va fi aplicată o marjă de dumping individuală. În acest sens, trebuie adăugat că jurisprudența invocată de reclamante, conform căreia Comisia decide acordarea SEP sau a unui TI în temeiul unei analize a fiecărei cereri care îi este depusă, nu implică faptul că această instituție trebuie să examineze fiecare cerere chiar în cazul în care aceasta nu are în vedere calcularea marjelor de dumping individuale conform articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 92 Situația este identică în ceea ce privește argumentul reclamantelor întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament între societățile incluse în eșantion și cele neincluse în eșantion (a se vedea punctul 60 de mai sus). Astfel, aceste două categorii de societăți se găsesc în situații diferite, de vreme ce, pentru cele dintâi, Comisia trebuie în mod necesar să calculeze o marjă de dumping individuală, ceea

ce presupune analizarea și admiterea unei cereri privind SEP/TI, în timp ce nu are obligația de a stabili o marjă individuală pentru cele din a doua categorie. Prin urmare, respectarea principiului egalității de tratament, care interzice, pe de o parte, tratarea în mod diferit a unor situații similare și, pe de altă parte, tratarea în același mod a unor situații diferite, în afară de cazul în care motive obiective justifică un astfel de tratament, nu impune un tratament identic pentru cele două categorii de societăți.

- 93 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament între societățile neincluse în eșantion, contrar celor susținute de reclamante, în speță nu se poate considera că acest principiu impune Comisiei să se pronunțe asupra tuturor cererilor introduse privind SEP/TI, astfel încât producătorilor sau exportatorilor neincluși în eșantion, dar cărora li s-a acordat SEP sau un TI, să li se poată aplica marja medie de dumping a societăților din eșantion cărora li se acordase SEP sau un TI.
- 94 Astfel, după cum s-a arătat la punctele 87-91 de mai sus, în ipoteza în care numărul de cereri privind SEP/TI este atât de important încât analizarea lor ar împiedica instituțiile să încheie ancheta în timp util, conform articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază instituțiile nu au obligația de a se pronunța cu privire la toate aceste cereri, ipoteză valabilă chiar numai pentru a distinge, dintre societățile neincluse în eșantion, între cele care ar putea sau nu ar putea să beneficieze de SEP sau de un TI, în scopul de a le aplica marja medie de dumping a societăților din eșantion cărora le fusese acordat SEP sau un TI, fără a calcula însă o marjă de dumping individuală.
- 95 În speță, au fost depuse la Comisie 141 de cereri privind SEP/TI ale unor producători-exportatori din China, astfel încât, chiar dacă se apreciază că ar fi fost posibil să fie analizate doar pe o bază documentară, fără să fi fost necesară verificarea acestor date prin intermediul vizitelor de verificare la fața locului la producătorii sau la exportatorii interesați, Comisia a considerat în mod corect că numărul de cereri era vădit prea mare pentru a permite analizarea acestora fără a compromite încheierea anchetei în timp util.

- 96 Prin urmare, trebuie observat că diferența de tratament invocată de reclamante, inerentă tehnicii de eșantionare prevăzute la articolul 17 din regulamentul de bază, este, în speță, justificată obiectiv de numărul deosebit de mare de cereri privind SEP/TI care au fost depuse la Comisie.
- 97 Astfel, în cazul în care Comisia ar fi fost îndreptățită să acționeze în modalitatea descrisă de reclamante la punctul 61 de mai sus, nici regulamentul de bază, nici principiul egalității de tratament nu o obligau să procedeze astfel.
- 98 Pentru identitate de motive, trebuie respins al doilea motiv, de vreme ce aceleași considerații se aplică în ceea ce privește analizarea cererilor privind TI depuse de societățile neincluse în eșantion.
- 99 În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului protecției încrederii legitime, din jurisprudența constantă rezultă că acest principiu este aplicabil oricărui justițiabil pe care o instituție comunitară l-a determinat să nutrească speranțe întemeiate. În plus, nimeni nu poate invoca o încălcare a acestui principiu în lipsa unor asigurări precise pe care i le-ar fi oferit administrația (Hotărârea Curții din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 147).
- 100 Or, din cuprinsul punctului 5.1 litera (a) subpunctul (i) a patra liniuță din avizul de inițiere, și în special din nota de subsol 1 inserată sub acest punct, rezultă că operatorii interesați au fost informați de Comisie cu privire la posibilitatea de a recurge la tehnica de eșantionare conform articolului 17 din regulamentul de bază și că, într-o astfel de ipoteză, calcularea marjelor individuale putea fi solicitată, în privința societăților neincluse în eșantion, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Această informație a fost reiterată la punctul 5.1 litera (b) din avizul de inițiere. Astfel, faptul că a invitat operatorii interesați să introducă o cerere privind SEP/TI nu echivala cu o asigurare precisă, necondiționată și concordantă că aceasta va fi analizată.

- 101 În acest cadru, trebuie admis și faptul că lipsa unei reacții a Comisiei pe o perioadă importantă de timp nu poate constitui o asigurare care să genereze reclamantelor o încredere legitimă. Astfel, această lipsă de reacție nu afectează sensul termenilor clari utilizați în avizul de inițiere.
- 102 În ceea ce privește critica întemeiată pe nerespectarea unei practici urmate de instituții în cadrul anchetelor anterioare, trebuie reamintit că marja de apreciere acordată prin articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază nu a fost depășită de Comisie prin aprecierea că o analizare a tuturor cererilor privind SEP/TI depuse de producătorii-exportatori din China neincluși în eșantion ar fi împiedicat-o să încheie ancheta în termenul prevăzut în regulamentul de bază. Or, din jurisprudența constantă rezultă că, atunci când instituțiile dispun de o marjă de apreciere pentru alegerea mijloacelor necesare pentru realizarea politicii lor, operatorii economici nu își justifică încrederea legitimă în menținerea mijlocului ales inițial, care poate fi modificat de aceste instituții în cadrul exercitării competenței acestora (Hotărârea Curții din 7 mai 1987, Nippon Seiko/Consiliul, 258/84, Rec., p. 1923, punctul 34, și Hotărârea Curții din 10 martie 1992, Canon/Consiliul, C-171/87, Rec., p. I-1237, punctul 41).
- 103 În sfârșit, în ceea ce privește al cincilea motiv, trebuie arătat că, de vreme ce instituțiile nu au săvârșit o eroare de drept prin omiterea analizării cererilor privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion și prin aplicarea în privința acestora a marjei medii de dumping a societăților din eșantion, acestea nu au efectuat un calcul eronat al marjei de dumping a reclamantelor pentru acest motiv. Mai trebuie adăugat că, în această privință, astfel cum precizează Consiliul, s-a ținut seama de marja de dumping a Golden Step pentru calcularea marjei de dumping medii ponderate a eșantionului.
- 104 Rezultă că primele trei motive, precum și al cincilea motiv trebuie respinse.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, a obligației de motivare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă

Argumentele părților

- 105 Reclamantele susțin că, prin faptul că nu le-au informat în iulie 2006 despre intenția lor de a nu le evalua cererile privind SEP/TI, instituțiile comunitare au încălcat dreptul la apărare al acestora, precum și articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază și nu și-au îndeplinit obligația de a-și motiva decizia. Deși este adevărat că reclamanțele au fost informate, prin intermediul documentului de informare finală, că cererile lor privind SEP/TI nu vor fi examinate din cauza neincluserii lor în eșantion, este la fel de adevărat că, în etapa respectivă, acestea nu mai aveau posibilitatea de a contesta decizia privind constituirea eșantionului. În regulamentul provizoriu nu era prevăzut faptul că cererile privind SEP/TI depuse de producătorii neincluși în eșantion nu vor fi examinate și nici că eșantionul fusese constituit cu luarea în considerare a procentelor operatorilor din China care aveau dreptul la acordarea SEP. Pe de altă parte, reclamantele invită Consiliul să prezinte comunicarea guvernului chinez, prin intermediul căreia acesta din urmă a contestat reprezentativitatea eșantionului.
- 106 Ca urmare a faptului că în cursul primelor unsprezece luni ale anchetei Comisia nu a comunicat metoda de constituire a eșantionului, reclamantele au fost private de posibilitatea de a-i solicita constituirea acestuia din urmă pe baza candidaților care pot obține SEP. Această circumstanță ar constitui și o încălcare a punctului 6.9 din Codul antidumping din 1994 (a se vedea punctul 10 de mai sus). În plus, nu poate fi exclusă situația în care autoritățile chineze s-ar fi opus compunerii eșantionului dacă ar fi știut că instituțiile nu aveau intenția de a examina cererile privind SEP/TI depuse de societățile neincluse în eșantion. În aceste condiții, dreptul reclamantelor la o protecție jurisdicțională efectivă este de asemenea compromis, de vreme ce acestea nu au avut posibilitatea de a-și prezenta argumentele cu privire la respingerea cererilor lor privind SEP/TI.

- 107 Consiliul, susținut de Comisie, de CEC și de producătorii italieni, contestă temeinicia argumentelor reclamantelor.

Aprecieria Tribunalului

- 108 Trebuie amintit, cu titlu introductiv, că, astfel cum rezultă din jurisprudența constantă, în temeiul principiului respectării dreptului la apărare, întreprinderilor interesate de o procedură de anchetă anterioară adoptării unui regulament antidumping trebuie să li se fi oferit, în cursul procedurii administrative, posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea aprecierii sale cu privire la existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea Curții din 27 iunie 1991, *Al-Jubail Fertilizer/Consiliul*, C-49/88, Rec., p. I-3187, punctul 17, și Hotărârea Curții din 3 octombrie 2000, *Industrie des poudres sphériques/Consiliul*, C-458/98 P, Rec., p. I-8147, punctul 99, Hotărârea Tribunalului din 19 noiembrie 1998, *Champion Stationery și alții/Consiliul*, T-147/97, Rec., p. II-4137, punctul 55, și Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2002, *Kundan și Tata/Consiliul*, T-88/98, Rec., p. II-4897, punctul 132).
- 109 În speță, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din considerentele (62), (64), (135) și (143) ale regulamentului provizoriu, Comisia a menționat că orice taxă antidumping care privește producătorii neincluși în eșantion va fi calculată conform prevederilor articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază și că marja de dumping a acestor producători a fost stabilită prin calcularea mediei ponderate a marjelor de dumping ale societăților din eșantion.
- 110 În concluzie, în regulamentul provizoriu Comisia și-a prezentat poziția cu privire la metoda de calculare a marjei de dumping a operatorilor neincluși în eșantion, care consta în aplicarea marjei medii de dumping a societăților din eșantion. Această metodă implica neexaminarea cererilor privind SEP/TI depuse de acești operatori, o astfel de examinare neprezentând utilitate în cadrul procedurii în cauză.

- 111 Rezultă astfel că reclamantele aveau din etapa comunicării regulamentului provizoriu și a documentului de informare intermediară (a se vedea punctul 23 de mai sus) posibilitatea de a-și susține punctul de vedere cu privire la metoda utilizată de Comisie pentru calcularea marjei lor de dumping. Tocmai din aceste motive, capătul de cerere întemeiat pe încălcarea punctului 6.9 din Codul antidumping din 1994 trebuie respins, de vreme ce această dispoziție se limitează la a impune autorităților de investigare să prezinte faptele și considerațiile care au stat la baza impunerii taxelor definitive.
- 112 În ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe faptul că reclamantelor ar fi trebuit să le fie comunicată intenția Comisiei de a nu le analiza cererile privind SEP/TI într-o etapă care să le permită să conteste în mod util reprezentativitatea eșantionului, trebuie arătat că, astfel cum s-a explicat la punctul 100 de mai sus, în avizul de inițiere, Comisia a informat operatorii interesați cu privire la posibilitatea de a recurge la tehnica de eșantionare conform articolului 17 din regulamentul de bază și că, într-o astfel de ipoteză, calculul marjelor individuale putea fi solicitat, pentru societățile neincluse în eșantion, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 113 Având în vedere faptul că lipsa analizării cererilor privind SEP/TI depuse de întreprinderi neincluse în eșantion constituie un demers conform articolului 2 alineatul (7) litera (b) și articolului 17 din regulamentul de bază (a se vedea punctele 88-91 de mai sus), reclamantele se aflau, încă de la deschiderea anchetei, în situația de a ști că, în cazul în care erau reunite condițiile prevăzute la articolul 17 alineatul (3) din acest regulament, Comisia putea fi exonerată de analizarea unor astfel de cereri. În plus, Comisia nu era obligată să adopte o poziție definitivă în acest sens încă din etapa deschiderii anchetei, întrucât, la acea vreme, aceasta nu se afla în posesia elementelor care să îi permită să aprecieze dacă avea posibilitatea de a calcula marjele de dumping individuale pentru operatorii neincluși în eșantion. Prin urmare, această critică trebuie respinsă.
- 114 Întrucât criticile expuse la punctul 106 de mai sus sunt întemeiate pe premisa că instituțiile nu și-au respectat obligațiile în domeniul protecției dreptului la apărare al reclamantelor, și acestea trebuie respinse.

115 Rezultă astfel că al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 din regulamentul de bază, pe încălcarea dreptului la apărare și pe nemotivare

Argumentele părților

116 Reclamantele susțin că instituțiile nu le-au comunicat în mod adecvat noua analiză a situației de fapt cu privire la prejudiciul suferit de industria comunitară și că nici nu le-au oferit posibilitatea de a-și prezenta comentariile cu privire la această nouă apreciere asupra configurării taxelor definitive (a se vedea punctele 24-30 de mai sus). În plus, Comisia nu ar fi explicat suficient motivele care impuneau schimbarea analizei sale și utilizarea datelor diferite de cele conținute în prima sa propunere.

117 În timp ce, în documentul de informare finală din 7 iulie 2006, Comisia aprecia că importul unui volum de 140 de milioane de perechi de încălțăminte pe an nu avea un efect prejudiciabil asupra industriei comunitare, în documentul adițional de informare finală din 28 iulie 2006 aceasta a coborât valoarea menționată la 41,5 milioane de perechi, fără a explica motivele care au întemeiat această modificare ce ar fi avut „efectul pervers” de a inversa, prin intermediul unei manipulări efectuate pe baza anilor de referință, valoarea taxelor impuse între China și Vietnam. În ceea ce privește ponderea lor economică, contingentele stabilite printr-un sistem de taxe diferite ar fi destinate să facă față presiunilor rezultate din volumul importurilor care totuși nu ar fi considerate rezultat al practicilor neloiale, de vreme ce măsurile antidumping ar fi concepute pentru a răspunde practicilor neloiale de dumping. Diferențele între cele două sisteme ar fi la fel de importante la nivelul comerțului internațional, de vreme ce un sistem de taxe diferite ar implica faptul că un volum de importuri este scutit de orice taxă atunci când sistemul adoptat în final ar privi ansamblul importurilor. Având în vedere aceste diferențe, termenul de cinci zile acordat de Comisie reclamantelor

pentru a-și prezenta observațiile cu privire la noua propunere ar fi insuficient, fapt contestat de reclamante în cursul procedurii administrative.

118 Regulamentul atacat, care, în considerentul (301), ar fi urmat ultima propunere a Comisiei, nu ar implica o motivare suficientă cu privire la această divergență și nu ar indica motivele care justifică aplicarea noii metode. În schimb, considerentul (301) al regulamentului atacat s-ar limita la reluarea termenilor din cuprinsul punctului 280 din documentul adițional de informare finală, care nu ar mai conține alte informații. În plus, documentul adițional de informare finală nu ar conține nicio valoare sau niciun calcul care să susțină metoda descrisă în considerentul (301) al regulamentului atacat și nu ar permite explicarea recurgerii la ani, la valori și la volume diferite de cele care fuseseră utilizate în prima propunere. Pe de altă parte, instituțiile ar fi încălcat articolul 20 din regulamentul de bază, care prevede obligația comunicării detaliilor privind faptele și motivele principale pe baza cărora Comisia intenționează să propună adoptarea unor măsuri definitive. Astfel, aprecierea factuală care susține noua abordare a Comisiei nu ar fi fost nici explicată, nici justificată.

119 În plus, Comisia ar fi încălcat dreptul la apărare al reclamantelor prin faptul că nu le-ar fi permis să își susțină în mod util poziția cu privire la un număr de elemente importante, precum caracterul rezonabil al noii propuneri, exactitatea și relevanța faptelor și ale circumstanțelor susținute, calculele efectuate și elementele prezentate de Comisie în susținerea concluziilor sale cu privire la dumping și la prejudiciul suferit de industria comunitară. Astfel, cele două sisteme ar fi caracterizate de diferențe fundamentale în analiza situației de fapt pe care se întemeiază. Aceste diferențe ar fi generat consecințe radical opuse pentru producătorii din China și din Vietnam fără ca totuși Comisia să fi explicat cum a ajuns la acest rezultat și fără să fi dat persoanelor interesate ocazia de a-și exercita dreptul la apărare.

120 Încercarea Consiliului de a minimiza diferențele dintre cele două propuneri prin prezentarea ideii că sistemul adoptat ar ține cont de faptul că doar importurile care depășesc anumite praguri de volum cauzează un prejudiciu ar implica impunerea de taxe antidumping pentru importuri care nu generează prejudicii, ceea ce ar contraveni articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de bază. Pe de altă parte, faptul că reclamantele au putut formula câteva observații cu privire la acest sistem, într-un

termen mai scurt decât termenul minim de zece zile prevăzut la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază, nu ar putea fi reținut cu privire la acestea și nici nu ar putea remedia insuficiența informațiilor furnizate de Comisie. Astfel, problema dacă termenul acordat de Comisie era adecvat pentru respectarea dreptului la apărare al reclamantelor ar trebui apreciată ținând seama de întinderea schimbării în metoda adoptată de Comisie, precum și de lipsa de informații sau de explicații cu privire la noua apreciere juridică și de fapt. În acest sens, reclamantele subliniază că, întrucât instituțiile nu oferă explicații adecvate cu privire la metoda și la aprecierea faptelor pe care le întreprind, împrejurarea că au putut formula câteva comentarii are o valoare limitată și nu presupune că au fost respectate cerințele prevăzute la articolul 20 din regulamentul de bază, principiile generale de drept comunitar sau dreptul OMC. În plus, însăși Comisia ar fi adoptat un calendar foarte restrictiv, ceea ce ar fi exclus orice extindere a termenului acordat pentru formularea de comentarii cu privire la documentul adițional de informare finală. Mai mult, discuțiile care au durat mai multe luni ar fi privit sistemul de taxe diferite, iar nu sistemul adoptat în final.

121 Reclamantele apreciază că, din cauza lipsurilor din documentul adițional de informare finală și a termenului insuficient alocat, nu au avut posibilitatea de a prezenta Comisiei motivele pentru care abordarea adoptată era nepotrivită sau neîntemeiată și nici nu au putut prezenta punctul lor de vedere cu privire la metoda sau la datele cifrice care susțineau propunerea conținută în acest document. Astfel, instituțiile ar fi încălcat articolul 20 din regulamentul de bază pentru că au omis să comunice reclamantelor faptele și motivele principale care au stat la baza regulamentului atacat.

122 În sfârșit, reclamantele adaugă că, dacă ar fi avut posibilitatea în mod adecvat să formuleze comentarii cu privire la documentul adițional de informare finală, ar fi susținut, în primul rând, că sistemul propus echivala cu o încălcare a articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de bază, în măsura în care conduce la impunerea de taxe antidumping asupra unor importuri care nu generează prejudicii, și, în al doilea rând, că o marjă individuală de prejudiciu ar fi trebuit calculată pentru fiecare dintre ele și, în al treilea rând, că ultima propunere a Comisiei era nerezonabilă și neîntemeiată,

în măsura în care analiza revizuită a situației de fapt, care nu ar fi fost explicată sau justificată, avusese „efectul pervers” de a inversa sarcina respectivă a măsurilor anti-dumping între China și Vietnam.

- 123 Consiliul arată că atât sistemul taxelor diferite, cât și metoda utilizată în final se bazează pe ideea că, în speță, doar importurile care depășeau un anumit volum generează un prejudiciu important și că această circumstanță ar fi trebuit să fie avută în vedere în metoda reținută pentru stabilirea procentelor taxelor definitive. Aceasta nu ar reprezenta decât maniera de luare în calcul a acestei circumstanțe care ar fi diferită în funcție de metoda de calcul a taxelor definitive aleasă în cele din urmă.
- 124 Consiliul subliniază că, prin adoptarea documentului adițional de informare finală, Comisia nu a recurs la „valoarea neprejudiciabilă” pe care reclamantele susțin că nu au putut-o calcula având în vedere elementele care le-au fost comunicate. Dimpotrivă, elementul cantitativ al dumpingului, adică volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, a rămas elementul esențial al noii metode, de vreme ce orice trimitere la valoarea importurilor pentru un anumit an putea fi calculată pe baza elementelor incluse la punctele 157 și 159 din documentul de informare finală.
- 125 De asemenea, expunerea metodei conform căreia impactul economic al volumului importurilor lipsite de efect prejudiciabil a fost luat în considerare pentru stabilirea nivelului de eliminare a prejudiciului (a se vedea punctul 29 de mai sus) ar fi permis reclamantelor să prezinte observații detaliate pe această temă în scrisoarea transmisă pe cale electronică la 2 august 2006. Dacă reclamantele aveau nevoie de mai multe informații pentru a-și exercita drepturile, ar fi trebuit să depună o cerere exactă în acest sens.
- 126 Consiliul, susținut de CEC, respinge și încălcarea dreptului la apărare invocată din cauza faptului că reclamantele nu ar fi dispus decât de cinci zile pentru a-și susține poziția cu privire la documentul adițional de informare finală. Întrucât, în primul rând, reclamantele nu ar fi formulat observații cu privire la documentul adițional de

informare finală și nici o cerere de prelungire a termenului alocat în acest sens, în al doilea rând, procedura se afla deja într-o etapă foarte avansată și, în al treilea rând, luarea în considerare a elementului cantitativ al dumpingului fusese dezbătută în cursul mai multor luni, termenul în cauză ar fi trebuit considerat suficient. În orice caz, reclamantele nu ar fi demonstrat că s-au aflat în imposibilitatea de a-și apăra interesele din cauza acestui termen, de vreme ce ar fi depus observații detaliate pe această temă fără ca cererea să menționeze alte elemente pe care acestea le-ar fi putut prezenta. Consiliul apreciază că, în aceste condiții, nu este necesar să se comenteze pe marginea argumentelor pe care reclamantele le-ar fi adus, dacă le-ar fi fost acordat un termen mai lung.

- 127 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentele referitoare la legalitatea sistemului adoptat în final din perspectiva articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de bază, Consiliul susține că trebuie ignorate, prezentul motiv referindu-se doar la încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

- 128 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, în primul rând, reclamantele susțin că instituțiile au încălcat articolul 20 din regulamentul de bază, întrucât, pe de o parte, Comisia nu a comunicat elementele pe care și-a întemeiat calculele efectuate în documentul adițional de informare finală și, pe de altă parte, nu le-a acordat un termen suficient și conform cu alineatul (5) al aceluiași articol pentru a prezenta observații complete cu privire la noua sa abordare.
- 129 În al doilea rând, reclamantele susțin că instituțiile nu au prezentat nici în documentul de informare finală, nici în documentul adițional de informare finală, nici în regulamentul atacat motivele care justificau metoda pusă în aplicare pentru a ține seama de existența unui volum al importurilor care nu cauza prejudicii și care consta în diminuarea marjei de prejudiciu în locul exonerării importurilor neprejudiciabile de

impunerea taxelor antidumping. Aceste circumstanțe constituiau o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor, precum și o nemotivare.

- 130 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că articolul 20 din regulamentul de bază prevede modalitățile de exercitare a dreptului părților interesate, în special exportatori, de a fi audiate, care constituie unul dintre drepturile fundamentale recunoscute de ordinea juridică comunitară și implică dreptul de a fi informat asupra faptelor și a motivelor principale pe baza cărora se are în vedere recomandarea instituirii taxelor antidumping definitive (a se vedea în acest sens Hotărârea Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, punctul 108 de mai sus, punctul 15, și Hotărârea Champion Stationery și alții/Consiliul, punctul 108 de mai sus, punctul 55).
- 131 În aceste condiții, argumentele reclamantelor referitoare la încălcarea articolului 20 din regulamentul de bază trebuie interpretate în sensul unei trimeri la o încălcare a dreptului lor la apărare, astfel cum este consacrat de ordinea juridică comunitară, inclusiv de această dispoziție (a se vedea în acest sens Hotărârea Kundan și Tata/Consiliul, punctul 108 de mai sus, punctul 131).
- 132 În acest sens, trebuie amintit că, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 108 de mai sus, întreprinderile vizate de o anchetă care precede adoptarea unei reglementări antidumping trebuie să aibă posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere cu privire la realitatea și la relevanța faptelor și ale circumstanțelor susținute și cu privire la elementele de probă reținute de Comisie în sprijinul aprecierii sale în ceea ce privește existența unei practici de dumping și a unui prejudiciu care ar rezulta din aceasta.
- 133 Trebuie deopotrivă subliniat că, în acest context, caracterul incomplet al informării finale determină nelegalitatea unei reglementări ce instituie taxe antidumping definitive numai în cazul în care, din cauza acestei omisiuni, părțile interesate nu au avut posibilitatea de a-și apăra în mod util interesele. Această situație se regăsește în special în cazul în care omisiunea privește fapte sau considerații diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii, cărora trebuie să li se acorde o atenție deosebită în informarea

finală, în temeiul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază. De asemenea, această situație se regăsește, pentru identitate de motive, în cazul în care omisiunea privește fapte sau considerații diferite de cele pe care se întemeiază o decizie adoptată de Comisie sau de Consiliu ulterior comunicării documentului de informare finală, astfel cum rezultă din articolul 20 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază.

134 În speță, astfel cum s-a arătat la punctele 25-27 de mai sus, Comisia a preconizat încă de la început, în documentul de informare finală, un sistem de taxe diferite, întemeiat pe faptul că doar importurile a mai mult de 140 de milioane de perechi de încălțăminte pe an cauzau un prejudiciu în sensul articolului 3 din regulamentul de bază. Această apreciere se întemeia pe existența unui regim de contingente cantitative până la 1 ianuarie 2005, care ar fi împiedicat un astfel de prejudiciu, precum și pe un calcul al cantităților care ar fi fost importate din China în 2005. Conform acestei propuneri, o taxă antidumping definitivă trebuia aplicată importurilor originare din China mai mari de 140 de milioane de perechi de încălțăminte pe an. Această taxă era egală cu marja de subcotare a prețurilor de referință, respectiv 23 %.

135 Totuși, astfel cum s-a arătat la punctele 29 și 30 de mai sus, în cadrul documentului adițional de informare finală, Comisia și-a modificat propunerea cu privire la forma taxelor necesară pentru eliminarea prejudiciului. Această nouă abordare se întemeia și pe existența unui volum al importurilor care nu cauzează prejudicii în sensul articolului 3 din regulamentul de bază. În același timp, conform documentului adițional de informare finală, atât metoda de calcul al acestui volum al importurilor neprejudiciabil, cât și impactul acestui volum asupra formei taxelor definitive propuse erau diferite de cele evocate în documentul de informare finală.

136 În special, în documentul adițional de informare finală, în primul rând, Comisia a reamintit că marja de subcotare a prețurilor de referință pentru importurile originare din China se ridică la 23 %. În al doilea rând, Comisia a stabilit că volumul importurilor originare din această țară în cursul perioadei de anchetă se ridică la 38 % din importurile originare din cele două țări vizate. Procentul respectiv, aplicat tuturor importurilor originare din China și din Vietnam în 2003 (109 milioane de perechi de încălțăminte), corespundea unui număr de aproximativ 41,5 milioane de perechi de încălțăminte, volum despre care s-a considerat că nu cauzează un prejudiciu industriei

comunitare. În al treilea rând, Comisia a apreciat că acest volum reprezenta 28,26 % din importurile originare din China în 2005. În sfârșit, în al patrulea rând, aceasta a redus marja de prejudiciu stabilită inițial (23 %) la 28,26 %, ceea ce a condus la o marjă de prejudiciu „ponderată” de 16,5 %.

137 Din cele prezentate mai sus rezultă următoarele diferențe între metoda prezentată în documentul de informare finală și cea prezentată în documentul adițional de informare finală. În primul rând, în loc să stabilească volumul anual al importurilor neprejudiciabil la nivelul importurilor originare din China în 2005, Comisia a stabilit acest volum anual prin înmulțirea celor 109 milioane de perechi de încălțăminte importate în 2003 cu 38 %. Este vorba despre procentul pe care îl reprezentau importurile originare din această țară din ansamblul importurilor originare din cele două țări vizate în cursul perioadei de anchetă. În al doilea rând, în loc să scutească acest volum anual, calificat drept neprejudiciabil la punctele 278-280 din documentul adițional de informare finală, de aplicarea unei taxe antidumping, Comisia a ales să țină seama de acest volum prin diminuarea nivelului de eliminare a prejudiciului și prin aplicarea taxelor antidumping începând cu prima pereche importată.

138 În acest sens, trebuie constatat că modificarea de către Comisie a propriei analize ca urmare a comentariilor formulate de părțile interesate cu privire la documentul de informare finală nu constituie, în sine, o încălcare a dreptului la apărare. Astfel, după cum rezultă din articolul 20 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază, documentul de informare finală nu interzice nicio decizie ulterioară a Comisiei sau a Consiliului. Această dispoziție se limitează la a impune Comisiei obligația de a comunica, în cel mai scurt timp posibil, faptele și considerațiile diferite de cele pe care se baza abordarea sa inițială cuprinsă în documentul de informare finală. Într-adevăr, prin intermediul acestei expuneri, persoanele interesate sunt în măsură să înțeleagă motivele care au condus instituțiile la adoptarea unei poziții diferite.

139 Prin urmare, pentru a stabili dacă drepturile reclamantelor prevăzute la articolul 20 alineatul (4) ultima teză din regulamentul de bază au fost respectate de Comisie, trebuie de asemenea să se verifice dacă li s-au comunicat de către Comisie faptele și considerațiile reținute în urma noii analize cu privire la prejudiciul și la forma

măsurilor necesare pentru a-l elimina, în măsura în care acestea sunt diferite de cele reținute în documentul de informare finală (a se vedea punctul 133 de mai sus).

- 140 În acest sens, în documentul adițional de informare finală, Comisia a arătat de la bun început că noua sa propunere permitea să nu se efectueze distincții între diferitele categorii de importatori.
- 141 În ceea ce privește, în continuare, elementele pe baza cărora Comisia a efectuat ajustarea marjei de prejudiciu de la 23 % la 16,5 %, reclamantele susțin în mod greșit că nu au avut acces la acestea. Astfel, metoda descrisă la punctul 136 de mai sus referitoare la ajustarea marjei de prejudiciu prin luarea în considerare a unui volum al importurilor neprejudiciabil figurează în documentul adițional de informare finală. Este adevărat că acest document nu oferă informații cu privire la volumul exact al importurilor originare din China în 2005, care ar permite verificarea corespondenței cu realitatea a pragului de 28,26 %. Totuși, având în vedere că, în opinia Comisiei, cele 41,5 milioane de perechi de încălțăminte reprezintă 28,26 % din totalitatea importurilor originare din China în 2005, se poate deduce că aceste importuri s-au ridicat la 146,85 milioane de perechi de încălțăminte. De altfel, acest calcul a fost reluat de însăși reclamante în scrisoarea transmisă pe cale electronică la 2 august 2006 (a se vedea punctul 31 de mai sus).
- 142 Din considerațiile precedente rezultă că reclamantelor le-a fost comunicat de către Comisie raționamentul pe care l-a urmat pentru a calcula marja de prejudiciu ținând seama de un volum neprejudiciabil al importurilor. Comisia a prezentat totodată toate datele cifrice pe care le-a considerat pertinente în acest sens, astfel încât dreptul la apărare al reclamantelor nu a fost încălcat în această privință.
- 143 De asemenea, trebuie subliniat, în mod similar Consiliului (a se vedea punctul 127 de mai sus), că motivul formulat de reclamante, astfel cum a fost dezvoltat în cererile introductive, este întemeiat pe încălcarea dreptului lor la apărare, iar nu pe articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de bază. Rezultă astfel că problema dacă sistemul adoptat în regulamentul atacat este compatibil cu articolul 1 alineatul (1) din regulamentul

de bază, prin faptul că ar impune taxe antidumping în cazul unor importuri inferioare pragului anual despre care se considerase că nu cauza prejudicii, nu a fost supusă propriu-zis controlului Tribunalului.

144 În ceea ce privește termenul acordat, părțile sunt de acord cu privire la faptul că acesta ar fi expirat la 2 august 2006.

145 Prin faptul că a acordat reclamantelor un termen mai mic de zece zile pentru a prezenta comentarii pe marginea documentului adițional de informare finală, Comisia a încălcat articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază (Hotărârea Champion Stationery și alții/Consiliul, punctul 108 de mai sus, punctul 80). Totuși, această circumstanță nu ar putea, în sine, să conducă la anularea regulamentului atacat. Astfel, mai trebuie stabilit că acordarea unui termen mai scurt decât cel legal a fost de natură să afecteze în mod concret dreptul acestora la apărare în cadrul procedurii în discuție (Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctul 331).

146 În această privință, trebuie arătat că, în scrisoarea transmisă pe cale electronică la 2 august 2006, reclamantele au amintit calculele Comisiei și că au prezentat un calcul alternativ care ar fi condus la un rezultat diferit și, în opinia lor, echitabil. Prin urmare, reclamantele au înțeles raționamentul Comisiei și au fost în măsură să îi propună o altă abordare. În plus, reclamantele nu au explicat motivul pentru care nu au fost în măsură să susțină o încălcare a articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de bază în termenul care le-a fost acordat de Comisie. În aceste condiții, trebuie constatat că reclamantele au fost în măsură să își susțină în mod util punctul de vedere.

147 Din aceasta rezultă că dreptul la apărare al reclamantelor nu a fost încălcat.

148 Pentru identitate de motive, trebuie respinsă argumentația reclamantelor întemeiată pe nemotivarea metodei aplicate pentru calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului. Astfel, motivarea regulamentului atacat trebuie apreciată având în vedere

în special informațiile care au fost comunicate reclamantelor și observațiile pe care acestea le-au depus în cursul procedurii administrative (Hotărârea Tribunalului din 15 decembrie 1999, Petrotub și Republica/Consiliul, T-33/98 și T-34/98, Rec., p. II-3837, punctul 107).

¹⁴⁹ În speță, astfel cum s-a arătat la punctul 36 de mai sus, considerentele (296)-(301) ale regulamentului atacat conțin aprecieri care au condus Consiliul la adoptarea sistemului ce a fost pus în aplicare în cele din urmă. În consecință, întrucât Comisia a comunicat reclamantelor raționamentul pe care l-a urmat pentru calcularea marjei de prejudiciu cu luarea în considerare a unui volum neprejudiciabil de importuri și întrucât le-a prezentat acestora și ansamblul datelor cifrice pe care le-a considerat pertinente în acest sens (a se vedea punctele 140-142 de mai sus), trebuie concluzionat că regulamentul atacat este motivat corespunzător cerințelor legale.

¹⁵⁰ Prin urmare, al șaselea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește prejudiciul suferit de industria comunitară

Argumentele părților

¹⁵¹ Reclamantele apreciază că decizia privind prejudiciul nu este întemeiată pe o perioadă suficient de lungă de importuri normale și, prin urmare, nu se bazează pe date fiabile și obiective. Astfel, având în vedere că perioada de anchetă este cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005, Comisia ar fi ajuns la convingerea că creșterea importurilor după expirarea regimului de contingente a avut un efect prejudiciabil deosebit de sensibil pentru industria comunitară, ținând seama doar de primul trimestru din

2005. Semnele vădite ale existenței unui prejudiciu important în 2004 la care face trimitere Comisia la punctul 277 din noul titlu H din documentul adițional de informare finală nu ar avea semnificația că în 2004 s-a produs efectiv un prejudiciu important. Absența unui prejudiciu important în 2004 ar fi coroborată cu faptul că creșterea importurilor din acel an a fost mică în raport cu 2003 și ar fi confirmată de punctul 285 din documentul de informare finală.

- 152 Or, primele trei luni din 2005 ar constitui perioada inițială de deschidere a unei piețe care, pentru mai mult de 12 ani, a făcut obiectul aplicării unui regim strict de contingente cantitative. Astfel cum a arătat Comisia în documentul de informare finală, această perioadă care a urmat expirării regimului de contingente ar fi fost denaturată în mod artificial prin atingeri în legătură cu acest eveniment. Prin urmare, regulamentul atacat s-ar fi întemeiat pe informații referitoare la o perioadă scurtă care nu putea furniza elemente fiabile cu privire la eliminarea contingentelor. Ar rezulta, astfel, încălcarea de către Consiliu a articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. În plus, nimic nu ar dovedi analizarea de către Comisie a factorilor de prejudiciu pentru întreaga perioadă examinată.
- 153 În sfârșit, reclamantele amintesc că regimul de contingente nu era destinat să remedieze consecințele importurilor care făceau obiectul unui dumping.
- 154 Consiliul, susținut de Comisie, de CEC și de producătorii italieni, contestă temeinicia argumentelor reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

- 155 În primul rând, trebuie subliniat că instituirea taxelor antidumping nu constituie o sancțiune a unui comportament anterior, ci o măsură de apărare și de protecție

împotriva concurenței neloiale rezultate din practicile de dumping. Astfel, ancheta trebuie să se desfășoare pe baza unor informații cât mai actualizate posibil, pentru a putea stabili taxe antidumping adecvate pentru protejarea industriei comunitare împotriva practicilor de dumping (Hotărârea Industrie des poudres sphériques/ Consiliul, punctul 108 de mai sus, punctele 91 și 92, și Hotărârea Tribunalului din 14 noiembrie 2006, Nanjing Metalink/Consiliul, T-138/02, Rec., p. II-4347, punctul 60).

156 Astfel, în cazul în care instituțiile constată că importurile unui anumit produs, care până atunci a făcut obiectul unor restricții cantitative, cresc după expirarea restricțiilor respective, acestea pot ține seama de creșterea menționată pentru aprecierea prejudiciului suferit de industria comunitară.

157 În al doilea rând, aprecierea Comisiei prezentată la punctul 283 din documentul de informare finală, conform căreia volumul de produse importate a crescut după expirarea regimului de contingente, nu demonstrează că instituțiile s-au bazat doar pe acest element cantitativ pentru a adopta o concluzie în sensul existenței unui prejudiciu.

158 În sfârșit, astfel cum rezultă din considerentele (162), (168)-(170), (187)-(206) și (216)-(240) ale regulamentului atacat, în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate, instituțiile au ținut seama de mai mulți factori referitori nu numai la ultimul trimestru din perioada de anchetă, ci și la perioada examinată.

159 Rezultă astfel că al șaptelea motiv trebuie respins.

160 Având în vedere cele de mai sus, acțiunile trebuie respinse în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ¹⁶¹ Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanțele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Consiliului.
- ¹⁶² Potrivit articolului 87 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, Comisia, CEC și producătorii italieni suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunile.**

- 2) **Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd și Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**

- 3) Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas și celelalte șaisprezece interveniente ale căror denumiri figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 4 martie 2010.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic	II - 755
Istoricul cauzei și regulamentul atacat	II - 760
Procedura și concluziile părților	II - 768
În drept	II - 771
Cu privire la primele trei motive, precum și la al cincilea motiv, întemeiate pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, pe încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului protecției încrederii legitime, precum și pe un calcul eronat al marjei de dumping a reclamanților	II - 773
Argumentele părților	II - 773
Aprecierea Tribunalului	II - 780
Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, a obligației de motivare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă	II - 786
Argumentele părților	II - 786
Aprecierea Tribunalului	II - 787
Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 din regulamentul de bază, pe încălcarea dreptului la apărare și pe nemotivare	II - 789
Argumentele părților	II - 789
Aprecierea Tribunalului	II - 793
Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește prejudiciul suferit de industria comunitară	II - 799
Argumentele părților	II - 799
Aprecierea Tribunalului	II - 800
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 802
II - 804	

Anexă

Calzaturificio Elisabet Srl, cu sediul în Monte Urano (Italia),

Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, cu sediul în Monte Urano,

Calzaturificio Leopamy Srl, cu sediul în Monte Urano,

Calzaturificio Lunella Srl, cu sediul în Monte Urano,

Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., cu sediul în Monte Urano,

Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, cu sediul în Monte Urano,

Calzaturificio R.G. di Rossi & Galiè Srl, cu sediul în Monte Urano,

Calz. S.G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, cu sediul în Monte Urano,

Carim Srl, cu sediul în Monte Urano,

Florens Shoes SpA, cu sediul în Monte Urano,

Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., cu sediul în Monte Urano,

Grif Srl, cu sediul în Monte Urano,

Missouri Srl, cu sediul în Monte Urano,

New Swing Srl, cu sediul în Monte Urano,

Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, cu sediul în Monte Urano,

Viviane Sas, cu sediul în Monte Urano.